

Când m-ai văzut prima dată...

Eugenia Calancea

Era o zi de început de an fugară,
Când te-am văzut întâia oară,
N-aveai nici o identitate,
Ai vrut să m-ajuti la bagajele toate,
Iar tu când m-ai văzut prima dată,
Ai zis că domnul ți-a dat o clipă minunată,
Ai avut o tresărire de-o clipă,
Credeai că dragostea se-nfiripă!
Eram atunci naivă, indiferentă,
Eram ca la doctor, o pacientă,
Am ieșit seara la terasă,
Mă sărutai și eu spuneam "Mai lasă!"
S-a ținut de mine iar și iar
Și mi-a smuls zâmbetul meu de cleștar,
Căuta raza lunii-n întuneric,
Lipindu-și trupul de mine simetric.
Un timp totul curgea ca o apă,
Dar îmi venea uneori o lacrimă-n colț de pleoapă,
Îți plăceau mult buzele mele moi,
Iar lacrimile mele curgeau șuvoi.
Uneori voiam să m-asigur,
Cu vorbe dulci ca un murmur,
Să se țină de cuvânt
Și s-avem un legământ.
Nu voia sufletul din mine
Și greu m-am stăpânit din suspine,
Nu voia nimic, era totul inert
Ș-apoi mă lăsa, pentru el era cert.
Cineva ia spus și iar m-a cautat,
Cu-n gest frumos iar m-a salutat,
Uite așa din nou ne-am întâlnit,
Și-a fost chiar mai bine, în sfârșit.